

Úloha pútnych žalmov pri reforme sv. Benedikta z Aniane a ich dosah na dnešné liturgické texty

The second chapter of Admonitio Generalis from the year 789 deals with the reform of liturgy in the whole kingdom of Carol the Great. From this period until the year 816/817 was running intensive work on liturgical reform in the framework of the Caroline Renaissance. One of the leading characters of this reform in monastic area was Witiza, also known by his monastic name Benedict of Aniane (751-821). He was the one who on the initiative of his own long-term reform efforts turned towards the Emperor Louis the Pious and was given the right to reform the monastic life throughout the kingdom. Benedict of Aniane united the monastic Liturgy of Hours a Consuetudines and prescribed, by the way, the daily prayer of 15 Pilgrim Psalms before the Vigil Prayer. The lecture deals with the life of Benedict of Aniane, his work of reform and impact on liturgical reform and its texts.

The role of pilgrim psalms at the reform of St. Benedict of Aniane and their impact on today's liturgical texts

Pútne žalmy mali vždy svoju úlohu v rámci liturgie hodín. Zaujímavá situácia v dejinách cirkvi nastáva v období, keď Karol Veľký v rámci Admonitio generalis z roku 789 nariaďuje zjednotenie rehoľných spoločenstiev do reguly svätého Benedikta, čím sa všetky kláštory cisárstva majú stať benediktínskymi spoločenstvami. Nakoľko sa v rámci týchto spoločenstiev nemodlilo jednotne, prichádza reforma Benedikta z Aniane (+821), ktorý predpisuje okrem poradia žalmov predpísaných sv. Benediktom v jeho reguly aj použitie pútnych žalmov v rámci liturgie hodín. Je vhodné zamyslieť sa nad týmto obdobím, kedy sa zároveň kodifikujú texty liturgie svätej omše a liturgie hodín, čím nastáva súvislosť medzi touto reformou a textami, ktoré sa používajú do dnešnej doby.